

[Erik Eriksen.]

Jeg siger, at skønt der her i tinget kan tilvejebringes et flertal på nær ved 150 medlemmer for en positiv forsvarspolitik, er de radikale villige til at tilsidesætte næsten ethvert hensyn for at gennemtvinge en nedskæring af forsvarsudgifterne.

Det er muligt, at forsvarsudgifterne er for store, og så er jeg enig i, at de bør nedsættes, men det er jo også muligt, at de efter en omhyggelig vurdering af vor stilling vil vise sig at være for små; det kan jeg ikke vide noget om. Således som regeringen har lagt sin politik til rette, er det nemlig kun en meget snæver kreds af folketingsmedlemmerne, der kan have en begrundet mening herom; for befolkningen som helhed gælder det, at man har frataget den enhver mulighed for saglig stillingtagen; spørgsmålene på disse områder diskuteres ret frit i andre lande, og jeg ville derfor anse det for meget ønskeligt, om den høje regering snarest ville gøre en offentlig debat mulig.

Det hedder i redegørelsens forsvarsafsnit, at man endnu i dette folketingsår bør gennemføre en rationaliseret forsvarsordning. Det er mit forhåndsindtryk, at der kan opnås en del ved en mere rationel tilrettelægning af vort forsvar også i henseende til besparelser. Men så tilføjes det i redegørelsen, at den nye forsvarsordning også skal gennemføres for at opnå en begrænsning af udgifterne. Man må umiddelbart forstå dette, som om der her udelukkende er tale om en økonomisk begrænsning; eller er der — mere korrekt — tale om en politisk indrømmelse til det radikale parti? Jeg fortæller vist ikke noget nyt, når jeg siger, at jeg er tilhænger af, at forsvarsudgifterne begrænses til, hvad der er nødvendigt af hensyn til vor sikkerhed — det tror jeg at praktisk taget alle kan tilslutte sig — men jeg må advare imod, at forsvarspolitikken tilrettelægges efter, hvad jeg ville kalde de radikales forhistoriske synspunkter. Det afgørende må være, om der af saglige grunde er mulighed for at spare.

Jeg kunne måske helt have sparet mig disse betragtninger omkring forsvarspolitikken. Jeg ser nemlig i Ringsted Folketidende for den 26. september en refereret

udtalelse af den højtærede landbrugsminister. Den lyder:

„Det militære spørgsmål er nu klaret regeringens partier imellem; vi har vore planer“.

Det skal ministeren have sagt. Men ville det så ikke have været på sin plads og nok så rimeligt, om regeringen nu havde benyttet lejligheden til at oplyse folketinget herom? Det ligger måske således, at når der på et ømtåligt område som dette er opnået et kompromis mellem regeringspartierne, er andres indblanding uvelkommen. Man må undskylde mig dette spørgsmål, men det er nu meget nærliggende at stille det, for hvis der i store sager i realiteten kun er levnet oppositionen mulighed for at sige ja eller nej, hvortil så den megen tale om samarbejde?

I Aftenbladet for den 2. oktober kunne man læse, at regeringspartierne havde nedsat et fællesudvalg, som skulle tjene til i højere grad at implicere regeringens folketingsgrupper i den kompromispolitik, som må føres. Det fortæller måske også en hel del. Det kunne ikke falde mig ind at bebryde flertalsregeringen dette, men jeg nævner altså denne oplysning i forbindelse med det øvrige, jeg har sagt; det er af virkelig interesse, jeg spørger.

Jeg er enig med den høje regering i dens kortfattede erklæring om det dansksindede mindretal i Sydslesvig. Det var måske ikke üventet, at mindretallet heller ikke denne gang kunne sende en repræsentant til forbundsdagen i Bonn, men nedgangen i stemmetallet var meget beklagelig. Det gjaldt vel for det danske mindretal som for de andre små partier i Tyskland, at det blev malet mellem møllesten i striden mellem det kristeligt-demokratiske parti og socialdemokratiet. Mange dansksindede synes denne gang at have taget parti i denne strid fremfor at bekende sig til danskheden. Denne stillingtagen kan måske medføre, at mindretallet til en vis grad kommer til at omlægge sit arbejde, lægge hovedvægten et andet sted. Det tyske mindretal herhjemme er repræsenteret med godt 9 000 stemmer, og mindre kunne have gjort det. De dansksindede syd for grænsen har mere end 32 000 stemmer og dog ingen repræsentation.

Jeg har noteret mig, at det ærede med-